

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR IF P&C INSURANCE SE
GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-08-04 Nr. 429-273
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir *If P&C Insurance AS*, veikianti Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka¹

Ginčas kilo dėl draudiko sprendimo pagal transporto priemonių draudimo sutartimi papildomai apdraustas vairuotojų nelaimingų atsitikimų draudimo apsaugos sąlygas atsisakyti išmokėti draudimo išmoką dėl, keliant automobilio kapotą, pareiškėjo patirto kūno sužalojimo. Įvertinus ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir įrodymus, nustatyta, kad draudikas įrodymais pagrindė tinkamai pritaikęs draudimo sutarties sąlygas ir patvirtino sprendimo įvykį pripažinti nedraudžiamuoju teisingumą. Todėl pareiškėjo draudikui keliamas reikalavimas išmokėti draudimo išmoką yra atmetamas.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2025 m. gruodžio 24 d. – 2026 m. gruodžio 23 d. draudimo laikotarpiui tarp pareiškėjo ir draudiko buvo sudaryta Kasko draudimo sutartis (draudimo liudijimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*) (toliau – Draudimo sutartis), kuria buvo apdraustas automobilis „*(duomenys neskelbtini)*“ (toliau – automobilis). Draudimo apsauga teikiama Kasko draudimo taisyklių Nr. TTP-20231² (toliau – Taisyklės) pagrindu.

Draudimo sutartimi taip pat yra apdraustos papildomos draudimo rizikos, tarp kurių – „Vairuotojų ir keleivių draudimo nuo nelaimingų atsitikimų“ draudimo rizika. Draudimo apsauga šiai draudimo rizikai teikiama pagal Vairuotojų ir keleivių nuo nelaimingų atsitikimų Papildomos sąlygas Nr. TTP-20231-302 prie Kasko draudimo taisyklių TTP-20231 (toliau – Papildomos sąlygos).

Pareiškėjas draudikui pateikė pranešimą apie 2026 m. kovo 10 d. įvykį, kurio metu, atidarant automobilio kapotą, pareiškėjas pajuto „*(duomenys neskelbtini)*“. Remiantis pareiškėjui suteiktos būtinosios medicinos pagalbos duomenimis, buvo nustatytas „*(duomenys neskelbtini)*“, dėl kurio pareiškėjui buvo taikytas chirurginis gydymas (toliau – Įvykis).

Draudikas Įvykį pripažino nedraudžiamuoju, vadovaudamasis Draudimo sutarčiai taikomomis Papildomomis sąlygomis.

Ginčo reikalavimai

Įvykį pripažinti draudžiamuoju ir dėl Įvykio išmokėti draudimo išmoką.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu Įvykį pripažinti nedraudžiamuoju, nurodė, kad prieš Įvykį automobilio kapotas buvo keliamas „ne atsitiktinai, o siekiant atlikti su

¹ Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

¹ Galioja nuo 2024 m. balandžio 29 d.

² Galioja nuo 2023 m. rugsėjo 1 d.

automobilio naudojimu susijusius veiksmus – prieigą prie komponentų, susijusių su automobilio eksploatavimu (įskaitant pakrovimo įrangą / laidus). Tokie veiksmai yra būtina ir neatsiejama elektromobilio naudojimo dalis, analogiška kuro pylimui vidaus degimo variklio transporto priemonėse. Trauma įvyko tiesiogiai atliekant šiuos veiksmus, t. y. naudojant transporto priemonę pagal jos paskirtį, o ne atsitiktinai būnant šalia automobilio“.

Pareiškėjas pabrėžė, kad draudimo išmoka turi būti išmokėta, kadangi įvykis įvyko automobilio naudojimo metu.

Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjo nurodytomis aplinkybėmis ir keliamu reikalavimu išmokėti draudimo išmoką, nurodė, kad įvykio požymiai neatitinka Draudimo sutartyje nustatytų įvykio pripažinimo draudžiamuoju sąlygų.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko prižiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

*Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir draudiko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina įvertinti, **ar draudikas tinkamai pritaikė Draudimo sutarties sąlygas ir ar pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju.***

Remiantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta draudimo sutarties samprata, minėta sutartimi draudikas įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti draudėjui arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Draudimo sutartimi draudimo objektui (draudėjo ar naudos gavėjo turciniams interesams) suteikiama apsauga – įsipareigojimas mokėti draudimo išmoką įvykus draudžiamajam įvykiui³. Draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas. Draudimo taisyklėse nustatomi atvejai, kurie laikytini draudžiamaisiais įvykiais, taip pat kurie tokiais nelaikytini.

Vairuotojų ir keleivių draudimo nuo nelaimingų atsitikimų draudimo rizikos draudimo apsaugos sąlygas įtvirtinančiame Papildomų sąlygų 140 punkte nustatyta, kad pagal šias sąlygas yra apdrausti vairuotojai ir keleiviai nuo nelaimingų atsitikimų. Nelaimingas atsitikimas – staigus, netikėtas įvykis, kai prieš apdraustojo valią jo kūną iš išorės veikianti fizinė jėga pakenkia apdraustojo sveikatai arba tampa jo mirties priežastimi.

Papildomų sąlygų 138 punkte nustatyta, kad minėtos draudimo rizikos draudimo apsauga teikiama ir draudimo išmoka mokama draudimo liudijime nurodyto automobilio vairuotojui ir keleiviams (apdraustiesiems), kai jie sužalojami per 140 punkte nurodytą nelaimingą atsitikimą. Papildomų sąlygų 139 punktas nustato, kad draudimo apsauga galioja kelionės automobiliu metu ir į automobilį įlipant ar iš jo išlipant.

Todėl, remiantis Papildomų sąlygų 138, 139 ir 140 sąlygomis, pažymėtina, kad draudimo išmoka pagal šias sąlygas yra mokama tuo atveju, jei apdrausto automobilio vairuotojas arba

³ Draudimo įstatymo 2 straipsnio 2 dalies 10 punktas.

keleivis kelionės apdraustu automobiliu metu (įskaitant ir įlipimą į automobilį bei išlipimą iš jo) patiria nelaimingą atsitikimą.

Nelaimingo atsitikimo, dėl kurio pagal Papildomas sąlygas yra mokama draudimo išmoka, draudžiamąjį įvykio samprata yra įtvirtinta Papildomų sąlygų 141 punkte. Minėtoje sąlygoje pakartojamas būtinas įvykio pripažinimo draudžiamuoju požymis, kai įvykis įvyksta apdraustiesiems esant draudimo liudijime nurodytame automobilyje (taip pat į jį įlipant ir išlipant) (Papildomų sąlygų 141.1 papunktis). Taip pat Papildomų sąlygų 141.2. papunktis nustato, kad nelaimingas atsitikimas turi įvykti draudimo apsaugos laikotarpiu. Papildomų sąlygų 141.2. papunktyje įtvirtinta, kad nelaimingas atsitikimas turi būti automobilio draudimo sutartyje nurodyto draudžiamąjį įvykio padarinys (Papildomų sąlygų 141.3 papunktis).

Papildomų sąlygų 142 punkte nustatyta, kad nelaimingas atsitikimas yra nedraudžiamasis įvykis ir draudimo išmoka nemokama, jeigu nelaimingas atsitikimas nutinka per įvykį, kuris pagal automobilio draudimo sutartį laikomas nedraudžiamuoju.

Todėl, remiantis nurodytomis Papildomomis sąlygomis, darytina išvada, kad jos yra taikomos kartu su Taisyklėse įtvirtinta draudimo apsauga ir jos galioja tik pagal automobilio draudimo apsaugos sąlygas atitinkančio draudžiamąjį įvykio metu apdrausto automobilio vairuotojo arba keleivio patirto sužalojimo atveju.

Atsižvelgiant į tai ir, remiantis Lietuvos banko nustatytomis aplinkybėmis, kad draudikas, priimdamas sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju, taip pat rėmėsi ir duomenimis, kad neįvyko draudžiamasis įvykis pagal apdrausto automobilio draudimo apsaugos sąlygas, reikšmingas taip pat ir Taisyklėse įtvirtintų draudžiamųjų įvykių ir jų kriterijų atitikties įvykio požymiams vertinimas.

Taisyklių 22 punktas nustato, kad draudžiamuoju įvykiu yra pripažįstamas automobilio sunaikinimas, sugadinimas ar praradimas dėl bet kokių atsitikimų, staiga ir netikėtai įvykusių draudimo apsaugos galiojimo laikotarpiu, išskyrus Taisyklėse nurodytus nedraudžiamuosius įvykius. Taisyklių 22 punkte taip pat nustatyta, kad kompleksiniu automobilio draudimu pripažįstamas draudimas nuo eismo įvykio, sunaikinimo, gaisro, gamtinių jėgų, vandalizmo, vagystės, stiklų sunaikinimo, sugadinimo bei kitų staigių ir netikėtų įvykių. Taisyklių 23 punkte taip pat detalizuojama draudžiamųjų įvykių ir dėl jų patirtas išlaidas atlyginančių draudimo išmokų apimtis⁴.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas nenurodė aplinkybių ir šalių ginčo nėra, kad neįvyko įvykis, atitinkantis Taisyklėse 22 ir 23 punktuose nustatytų draudžiamųjų įvykių požymius. Šalių ginčo nėra, kad įvykio metu automobilis nebuvo sugadintas. Taip pat Lietuvos bankui nebuvo pateikta įrodymų apie įvykusį eismo įvykį, kurio metu buvo padaryta žala automobiliui ar kitam turtui.

Nors pareiškėjas žalos sveikatai padarymo faktą siejo su automobilio naudojimu, tačiau pareiškėjas, draudikui keldamas reikalavimą dėl įvykio išmokėti draudimo išmoką, iš esmės rėmėsi Papildomose sąlygose nurodytomis žalos apdraustojo sveikatai, o ne automobilio eismo įvykio metu sugadinimo sąlygomis, kurių pagrindu būtų mokama draudimo išmoka, atlyginanti apdraustam automobiliui padarytą žalą.

Kaip minėta, pagal Papildomų sąlygų 141.1 ir 141.3 papunkčių sąlygas žalos apdraustojo sveikatai padarymas yra pripažįstamas draudžiamuoju įvykiu tik tuo atveju, jei įvyksta į Taisyklių papunktį patenkantis draudžiamasis įvykis, kurio metu padaroma žala apdrausto automobilio vairuotojui ir keleiviui. Būtina įvykio pripažinimo draudžiamuoju sąlyga yra apdraustojo buvimas apdraustame automobilyje Taisyklių sąlygas atitinkančio draudžiamąjį įvykio metu.

⁴ Taisyklių 23 punkte nustatyta, kad dėl draudžiamąjį įvykio draudiko mokama draudimo išmoka atlygina: nuostolius, padarytus automobilio papildomai įrangai, dėl draudžiamąjį įvykio atsiradusias ir būtinas ir tikslingas išlaidas įvykio vietoje: automobilio gelbėjimo išlaidas (pvz.: iškėlimas iš apvirtimo vietos, gesintuvo panaudojimas); vairuotojų ir keleivių gelbėjimo išlaidas (pvz., nukentėjusiųjų nugabenimas į artimiausią ligoninę, automobilio salono valymas po sužalotų asmenų gabenimo); išlaidas, patirtas vykdant draudiko nurodymus, kuriais siekiama sumažinti nuostolį ar jo išvengti; išlaidas, patirtas dėl automobilio transportavimo iš įvykio vietos iki draudėjo nurodytos vietos Lietuvoje arba iki remontą atliksiančios remonto įmonės ar saugojimo aikštelės užsienyje; pakaitinio vilkiko atvykimo į įvykio vietą išlaidas; naudojimosi viešuoju transportu išlaidas Lietuvoje, jei draudėjo automobilis po draudžiamąjį įvykio yra remontuojamas arba nesaugus eksploatuoti; su saugumu susijusias išlaidas; automobilio saugumui užtikrinti būtinas jo saugojimo ir apsaugos įrangos pakeitimo išlaidas; automobilio registracijos dokumentų ar vairuotojo pažymėjimo gamybos išlaidas.

Remiantis Papildomų sąlygų 141.1 papunkčiu, apdraustojo buvimas apdraustame automobilyje Taisyklėse įtvirtintas draudžiamojo įvykio sąlygas atitinkančio įvykio metu turi būti suprantamas, kaip ne tik buvimas transporto priemonės viduje, tačiau ir įlipimas į automobilį arba išlipimas iš jo.

Pažymėtina, kad Taisyklių 141.1 papunkčio sąlyga yra suformuluota aiškiai ir nekelia abejonių dėl jos turinio ir prasmės bei minėtoje sąlygoje įtvirtintos draudimo apsaugos apimtys. Šalių ginčo nėra dėl Taisyklių ir Papildomų sąlygų pareiškėjui privalomumo ir jų Draudimo sutarčiai taikymo. Todėl nėra pagrindo spręsti, kad pareiškėjui, kaip draudėjui, galėjo suformuluotas lūkestis, kad apdrausto automobilio kapoto atidarymas turi būti suprantamas, kaip automobilio eksploatavimas ir/ar buvimas automobilyje (įskaitant įlipimą ir išlipimą iš jo), kurio metu padaryta žala draudėjo sveikatai būtų pripažinta draudžiamuoju įvykiu pagal Papildomas sąlygas.

Nagrinėjamu atveju šalių ginčo nėra, kad prieš įvykį pareiškėjas nebuvo automobilyje ir/ar neįlipo ar neišlipo iš jo. Be to, kaip minėta, vien buvimo automobilyje, kai padaroma žala apdraustojo sveikatai, faktas nebūtų pagrindas įvykį pripažinti draudžiamuoju pagal Papildomas sąlygas. Kitu svarbiu kriterijumi, kurio pagrindu pagal Papildomas sąlygas teikiama draudimo apsauga dėl apdrausto automobilio vairuotojo ar jo keleivio sužalojimo – yra aplinkybių, kad žala buvo padaryta Taisyklėse draudžiamojo įvykio sąlygas atitinkančio įvykio metu, nustatymas. Kaip minėta, Lietuvos bankui nebuvo pateikta įrodymų, patvirtinančių, kad pareiškėjas susižalojo įvykio, dėl kurio pagal automobilio draudimo apsaugos sąlygas būtų mokama draudimo išmoka, metu.

Todėl, remiantis aukščiau nurodytomis vartojimo ginčo nagrinėjimui reikšmingomis Draudimo sutarties sąlygomis ir jų sisteminiu aiškinimu, pažymėtina, kad draudikas priėmė pagrįstą sprendimą, kad įvykio požymiai neatitinka Draudimo sutartyje įtvirtintų įvykio pripažinimo draudžiamuoju kriterijų.

Išvada

Draudikas tinkamai pritaikė Draudimo sutarties sąlygas ir priėmė pagrįstą sprendimą atsisakyti išmokėti draudimo išmoką. Todėl pareiškėjo draudikui keliamas reikalavimas dėl draudimo išmokos mokėjimo yra atmestinas, kaip nepagrįstas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detalai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį⁵.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Finansinių paslaugų ginčų nagrinėjimo skyriaus
vadovas, pavaduojantis departamento direktorių

Laurynas Lipskis

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.